

Vyliatie.

Zjaví sa holubica
nad vrcholom všetkého.
Na túto chvíľu čaká sa,
v hrade Grálu Svätého.

Zniesol sa stĺp belosti nevidanej,
ružovým lemom zdobený.
Zlaté lúče sprievod mu robili,
keď do nádoby rubínovej bol norený.

Buble to, vrie to, vzdúva sa
nádoba plní sa jasotom.
To Láska Boha Otca
napĺňa svety životom.

Leje sa sila cez okraj,
sťa šumivý vodopád.
Vzbudzuje k pohybu,
ten príliv má každý rád.

Leje sa sila všade a každému,
kvitne kvet,
rodí sa dieťa,
no Ty ,ďakuješ, len Jednému.

Buráca, hrmí, otriasa bleskami,
zalieva vlhodu lásky,
zdobí svety kvetmi.
A všade vôkol miznú vrásky.

Každý rok z milosti daná,
Jeho Lásky sila,
je do svetov vylievaná.
Aby všetko oživila.

Jednotne znie jasot svetmi,
len vrúcny cit a ticho pred tým.
Z hrudi razí chvenie citu:
„Ó ďakujeme ,Svätý“
za silu k novému rozkvetu.

Martin Kruták
maľba: Aneta Mišovic

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/vyliatie

Last update: **18.09.2022 10:39**

